

ת"פ 48200/12/13 - מדינת ישראל נגד אלירן גרגיר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 48200-12-13 מדינת ישראל נ' גרגיר

בפני
בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלירן גרגיר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד דגנית משעלי

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סכין והפרעה לשוטר.

בבנין המגורים בו מתגורר הנאשם מתגוררים בקומה אחרת שלושה נתינים זרים מסודן - הם המתלוננים.

בתאריך 8/6/13 בעודו מחזיק על גופו סכין שאורך הלהב בו כ-15 ס"מ ולאחר שצרך משקאות אלכוהוליים, הגיע הנאשם אל דירת המתלוננים, שם התפתח ביניהם דין ודברים.

למקום הוזעקה משטרה והנאשם עוכב לתחנת המשטרה. משהנאשם הוציא חפיסת סיגריות ועמד לעשן סיגריה, הבהירה לו השוטרת אשר היתה מופקדת על שמירתו כי העישון במקום אסור וביקשה לקבל ממנו את חפיסת הסיגריות. הנאשם סרב ואף התריס כנגד השוטרת: "מה תעשי? תקחי ממני בכוח?" למרות שהשוטרת חזרה על בקשתה, עמד הנאשם בסרובו. גם כאשר הודע לו כי אם ימשיך בכך - יעצר, המשיך הנאשם ועמד בסרובו.

התביעה הדגישה את העובדה כי הנאשם הגיע מצוייד בסכין, כאשר הוא שתוי וכי בעברו של הנאשם הרשעה

קודמת באותה עבירה וכי בנוסף לכך סרב להישמע לשוטרים.

מתחם העונש הראוי לטעמה של התביעה נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודת שירות ועד 9 חודשי מאסר בפועל. התביעה אינה רואה סיבה לסטות ממתחם זה, כאשר מדובר בשני אירועים נפרדים וחמורים. הפוטנציאל הקטלני של האירוע הראשון ברור לטעמה של התביעה, ואף הציגה את תמונתו של הסכין שהיה ברשותו של הנאשם.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וכן מאסר מותנה וקנס.

אשתו של הנאשם העידה כעדת אופי מטעמו. היא עתרה כי ביהמ"שיקל בעונשו של הנאשם, שהוא המפרנס העיקרי במשפחה, שכן על אף שהיא עצמה עובדת, שכרה הוא שכר מינימום. בני הזוג הורים לשלושה ילדים קטנים ועל פי דברי אשתו הרי שהוא אב מסור, עובד קשה, בעל יחסי אנוש מעולים וללא בעיות אלימות כלשהן. היא ציינה כי גם כעת שורדת המשפחה בקושי רב וכי אם יישלח הנאשם לביצוע עבודות שירות, תהרס המשפחה מבחינה כלכלית.

ב"כ הנאשם ציינה כי נסיבות האירוע אינן חמורות כמתואר. הנאשם עסק באכילת פירות ונטל עימו את הסכין משהלך לשוחח עם העובדים הזרים וזאת מתוך פחד שמא יארע לו דבר. הנאשם לא עשה שימוש בסכין, אלא זה היה על גופו. לא התעוררה אף כל תגרה בין הצדדים ואף לא תחילה של ויכוח.

ב"כ הנאשם ערה למרשם הפלילי בעניינו של הנאשם, אך ציינה כי מדובר בהרשעות ישנות מאוד, וכי מאז מתפקד הנאשם באורח נורמטיבי, התחתן, עובד באותו מקום עבודה ומתרחק ממעשי עבירה. האירוע חריג לאורחות חייו ובנושא זה הפנתה אף אל תסקיר שירות המבחן. לטעמה של ב"כ הנאשם אף ראוי לאמץ את המלצות שירות המבחן לענין העונש ולהטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה ושל"צ.

בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה וביקש להתחשב כפי שאף עתרה אשתו.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי הוא יליד שנת 1984 ולחובתו גמר דין אחד משנת 2002 בעבירה של תקיפת שוטר והרשעה אחת משנת 2003 בעבירה של החזקת סכין.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם מתגורר עם אשתו ושלושת ילדיו ומזה כשש שנים עובד כנהג משלוחים. על פי מסמך מאת מעסיקו הוא מוערך כעובד מצטיין, מסור ומתמיד, אהוב על צוות המנהלים ועל העובדים.

הנאשם תאר בפני שירות המבחן צריכת לאכול מבוקרת בנסיבות חברתיות. הוא תאר כי במהלך בילוי נתקל במתלונן ונקלע עימו לויכוח. בסיום הבילוי ביקש לישר את ההדורים עם המתלונן ובשל כך ניגש לביתו. הוא

אשר כי ברשותו היה סכין ולדבריו, הסכין שימש אותו ואת חבריו במהלך הבילוי לצורך חיתוך מזון. הוא תאר בפני שירות המבחן חרדה בה היה מצוי לנוכח העימות עם המתלונן וחששו מפני פגיעה. ועם זאת ציין כי הוא ביקש לפנות אל השכן בדרכי נועם על מנת לסיים את הקונפליקט.

שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשם להתייחס לבחירתו לפנות לעימות אפשרי כשהוא תחת השפעת אלכוהול ומצויד בסכין מבעוד מועד.

ובאשר לשוטרת, ציין הנאשם כי יחסה אליו היה מזלזל ומשפיל והוא חש כי היא מנצלת את סמכותה לרעה.

הנאשם הודה בביצוע העבירות באופן קונקרטי ואף היה מסוגל להבין את הבעייתיות שבהתנהגותו, אך עם זאת, ניכר קושי להתייחס לבחירותיו בעת האירוע וכן לעובדה כי הוא נדון זו הפעם השניה בעבירה של החזקת סכין.

להערכת שירות המבחן קיימת בעייה אצל הנאשם באשר להתמודדות עם גורמי סמכות ובאשר להחזקת הסכין הרי שהיה זה בהקשר לחרדה שחש מפני הסלמת הקונפליקט עם שכניו. להערכת שירות המבחן, פנייתו אליהם כשבדיו סכין קשורה לנטייתו האימפולסיבית, לחוסר שיקול דעת ולקשייו באותה העת בבחינה המעמיקה של תוצאות התנהגותו. להערכת שירות המבחן לא היתה כוונה לפגוע ממשית במתלוננים וכי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי אלימות קבועים וקיימת בחייו יציבות כמו גם מערכת תמיכה משמעותית, אולם כל אלה לצד צריכת אלכוהול וחזרה על ביצוע העבירה.

להערכת שירות המבחן הסיכון הצפוי מן הנאשם להישנות עבירות אלימות הוא בינוני.

עוד סבור שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם. על אף ששירות המבחן המליץ לנאשם להשתלב בהליך טיפולי, שלל הנאשם נזקקות כזו וציין כי אינו רואה כל בעייתיות בתפקודו. על כן לא ניתנה המלצה טיפולית כלשהי. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם של"צ בצד מאסר מותנה.

החזקת סכין היא מעשה חמור לכשעצמו.

הפגיעה בערך המוגן היא ברורה. יש מסוכנות ביצירת מצב מעין זה ויש חשש לשלום הציבור ופגיעה בשלומו.

כאשר יוצא אדם מביתו ומחצרו כאשר הוא מצויד בסכין, ובענייננו, כעולה מתייעוד הסכין שהיה ברשותו של הנאשם, סכין משמעותי ביותר, הרי מניה וביה עולה החשש כי כל מצב אליו יקלע אותו אדם יסלים בשל היותו של סכין מעורב באירוע זה.

כאשר הורה בית המשפט העליון, לא אחת, להחמיר בעניינם של עוברי עבירה זו, עשה כן מתוך המטרה למגר את התופעה ובכך למגר את התופעה של שילוב סכין באירועים שונים ובויכוחים שונים.

לא ניתן לקבל את ההסבר שמסר הנאשם לשירות המבחן כי נטל עימו סכין כיוון שחשש מהסלמת הקונפליקט עם שכניו.

אם חשש שקונפליקט זה יוסלם, מדוע מלכתחילה הלך אליהם ואם חשש כי הוא יוסלם עד כדי כך שהוא יזקק לסכין, בוודאי שלא היה עליו ללכת אל דירתם שלהם ובוודאי שבמצב כזה, משהוא שם פעמיו ביוזמתו לדירתם, לא יוכל לטעון להגנה עצמית.

גם אם נתגלע ויכוח כלשהו בין הנאשם לבין המתלוננים, הרי שהמתלוננים פנו לדירתם ומבחינה זו תם הויכוח. אם עלה חשש לשלומם של הנאשם, היה עליו להזעיק את המשטרה. אם פניו לשלום, מדוע נטל סכין ואם סבר כי מדובר היה בהסלמה, הרי שכאמור היה עליו להימנע מהגעה למקום.

הנאשם עצמו הוא זה שהביא להסלמה באירוע בכך שנטל עימו סכין.

באשר לעבירה של הפרעה לשוטרי, הרי שיש בכך פגיעה בעבודתם התקינה של שומרי החוק ושומה על בתי המשפט לתרום בענישתם למיגורה של תופעה זו ולהגן על שומרי החוק בעת עבודתם.

מתחם הענישה הראוי לכלל מעשיו של הנאשם נע בין מאסר על תנאי ושל"צ לשישה חודשי מאסר בפועל.

עברו הפלילי של הנאשם הוא אמנם ישן מאוד ומאז שנת 2003 לא הורשע הנאשם במעשים נוספים ולכך יש ליתן משקל, אך עם זאת יש לזכור כי בשנת 2003 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין ולפיכך שומה היה עליו לדעת את האיסור ואת ההשלכות שיש לנשיאה אסורה של סכין. נראה, איפוא, כי הנאשם לא למד את לקחו ולא הפנים את האיסור.

הנאשם הודה באשמה, אך נטילת האחריות שלו היא מצומצמת, כעולה מתסקיר שירות המבחן ולמעשה, הנאשם אינו מכיר בבעייתיות שבהתנהגותו ובהפעלת שיקול דעת מוטעה בבחירות שעשה. בכך ובהעדר טיפול, אותו סרב הנאשם לעבור, אין כדי לשלול סיכון מפני הישנות העבירות, כפי שציין שירות המבחן.

כן שקלתי לקולא את תפקודו הנורמטיבי של הנאשם בשנים האחרונות, את העובדה כי הקים משפחה וכי הוא מתפקד כאב טוב לשלושת ילדיו וכן כי יש לו יציבות תעסוקתית וכי מעסיקו שבע רצון ממנו עד מאוד.

לולא אלה, היה העונש הנגזר עליו חמור יותר.

לאחר שיקול מכלול השיקולים הצריכים לענין, אני גוזרת על הנאשם -

שלושה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות

דעתו מיום 17/12/14.

ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה של החזקת סכין, או עבירה כלשהי המופנית כלפי שוטרים.

בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, לא מצאתי להטיל קנס בנוסף.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 03/05/2015 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקת המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

סכין שנתפס במהלך החקירה - יושמד.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015, במעמד הצדדים.